

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.671 van 17 december 2015
in de zaak A. 217.381/XIV-36.741**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hilde Van Vreckom
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 23 oktober 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 152.995 van 22 september 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 november 2015 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoekster voert onder meer de schending aan van artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ doch zonder uiteen te zetten op welke

wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest uitdrukkelijk dat verzoekster de Nederlandse nationaliteit heeft, dat zij geen gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van het land waarvan zij de nationaliteit bezit en dat haar vrees voor besnijdenis in Guinee louter hypothetisch is aangezien niet wordt aangetoond dat zij, ongeacht de Guinese nationaliteit van haar moeder, zelfs toegang kan verkrijgen tot het Guinees grondgebied. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst er in het bestreden arrest ook nog op dat verzoeksters moeder, als haar voogd, niet aantoonst stappen te hebben ondernomen om in het kader van humanitaire overwegingen een verblijfsrecht te bekomen in Nederland. Daarmee is ook verzoeksters grief beantwoord die gesteund is op artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, en die betrekking heeft op de vrees voor besnijdenis in Guinee, zodat het bestreden arrest voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeventien december tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams